

عنوان مقاله:

بررسی شیوه‌ها و شگردهای شناسایی سارقان و استرداد اموال مسروقه در ایران عصر قاجار

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ انتظامی، دوره 10، شماره 36 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

غفار پوربختیار - استادیار، گروه تاریخ، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلات امنیتی در دوره قاجار، سرقت اموال و دارایی‌های مردم بود که به طور مکرر اتفاق افتاده و ضرر و زیان بسیاری بر صاحبان آنها وارد می‌نمود. بنابراین هم کارگزاران حکومتی و هم مردم در واکنش به این سرقت‌ها تدابیر و اقداماتی را انجام می‌دادند تا بتوانند اموال دزدیده شده را به صاحبان اصلی‌شان بازگردانند. این پژوهش با استفاده از منابع و متون تاریخی و به روش توصیفی-تحلیلی می‌کوشد تا به این سوالات پاسخ دهد: روش‌های موجود در جهت بازگرداندن اموال مسروقه به صاحبانشان چه بوده است و چرا مال باختگان برای استرداد اموال مسروقه بیشتر تمایل به روش‌های انعطافی، غیرخشونت‌آمیز و بدون حضور نظمه داشته‌اند؟ فرض پژوهش بر این اصل استوار است که مال باختگان به علل مختلفی از جمله بی‌اعتمادی به مقامات و مامورین نظمیه، و اینکه روش‌های منعطف و غیرخشون هم برای آنها کمتر هزینه داشته و هم به سرعت نتیجه داده و اصل اموال را مسترد می‌نمود، تمایل بیشتری به استفاده از این گونه روش‌ها داشتند. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که در موقع سرقت اموال، مال باختگان نلاش می‌کردند تا به علت بی‌اعتمادی به مقامات و ماموران نظمیه، معمولاً خود بدون کمک و حتی خبر دادن به نظمیه و بدون استفاده از هرگونه خشونت و قوه قهریه بتوانند اموال مسروقه خود را مسترد نمایند.

کلمات کلیدی:

اموال مسروقه، چوب و فلک، تهدید، قاجار، سارق، نظمیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1954032>

